

TKP'nin SESİ:

27.2.1977 (Pazar)

S.D. Bu yayınlamamızda TKP MK'nin Parti Konferansı ile ilgili açıklamasını, "Konferansın ışığında" başlıklı bir yorum, "Birlik Süreci" konulu yazımızı, "Opertünizme karşı uyanık olalım" başlıklı yazımızı ve "Nazım Hikmet gecesi programından bir bölüm" dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin SESİ: D.D. Önce TKP MK'nin Parti Konferansı ile ilgili açıklamasını okuyoruz.

Oportünime karşı uyanık olalım

TKP Leninci ilkelere bağlıdır. Leninizm Türkiye Komünistlerinin elinde en güçlü silâhtır. Partimiz, bütün yaşamı ve savaşı boyunca emperyalizme ve gericiliğe karşı verdiği mücadeleyi oportünizme karşı savaştan ayırmamaktadır. Komünist Partisi şu Leninci ilkeyi kendisine kılavuz yapmıştır. Emperyalizme karşı yürütülen savaşla, oportünizme karşı verilen savaş arasında sıkı bağlar kurulmazsa., anti-emperyalist, ileri-demokrasi savaşını boş sözlerden öteye geçemez.

Günümüz koşullarında uluslararası alanda olduğu gibi, Türkiye'mizde de oportünizme karşı kesin ve kararlı bir savaş yürütmek zorunludur .

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliğinin yayın organı "İşçinin Sesi" gazetesinin 62. sayısında yer alan bir yazıda bu savaşın güncelliği vurgulanıyor ve ilerici yurtsever güçler oportünizme karşı uyanık olmaya çağırılıyor.

"Oportünizme karşı uyanık olalım" başlığını taşıyan yazıda özetle şöyle deniliyor:

Oportünizme karşı uyanık olalım

R. Yürükoğlu

Türkiye kaynıyor. Yerli ve yabancı finans-kapital, toprak beyleri emekçi halka kuduzca saldırıyor. Kan döküyor. Bunun karşısında, milyonlar, yağınlar, silkinip başlarını yükseltiyor, savaş bayrağını fabrikalara, tarlalara, okullara dikeyor. Devrimci durum gelişiyor, olgunlaşıyor, faşizm tehlikesi artıyor, iyice güncelleşiyor.

Düşmanın baskısı arttıkça, devrimci cephe de oportünizmle savaşın önemi de artıyor. Oportünizme karşı katı, uzlaşmaz tutum almak bazılarına "sektecilik" gibi geliyor. Oysa oportünizmle savaş, sektecilik değildir. Oportünizmle savaş, yağın politikasını bir kenara atmak değil, tersine onu gerçekçi ve sağlıklı bir tabana oturtmak savaşıdır. Dünya komünist hareketinin deneyimleri, özellikle günümüz Avrupası, oportünizmle savaş ne denli ertelersen, onun da o denli azıttığını gösteriyor.

Yerli-yabancı tekellerin erki ele geçirdiği, halkın üstüne silâhla, panzerle yürüdüğü, Komünist Partisi'nin gizli çalışmak zorunda kaldığı küçük burjuvalar denizi Türkiye'de oportünizmin ekonomik, sosyal, siyasal tabanı vardır. Bunu anlamak gerek. Öte yanda, dünya komünist hareketinde yeniden başını kaldıran oportünizm yılanın ideolojik yankılanmasını da küçümsemeyelim.

Oportünizm her zaman, her yerde "taktikler"de gizleniyor, "taktikler"le başlıyor. "Taktik için böyle yapmalıyız" cümlesi oportünistlerin tılsımlı cümlesidir. Onlar, "halk şimdilik meseleyi anlayamıyor, onun için taktik yapmalıyız" derler hep. Böylece ilkeselliği, ilkesel davranmayı güme götürürler. Stalin'in bir yazısında aktardığına göre Lenin her zaman "tek doğru politika ilkesel politikadır" demiş. Ama ne gam, oportünistlere hiç de öyle gelmiyor. Onlar "canım şu küçük sorunda ilkesiz davranmakla dünyanın sonu gelmez" diyorlar. Oysa Leninçiler iyi biliyorlar ki "azıcık oportünistlik" diye bir şey olamaz. Azıcık oportünistlik, azıcık hamileliğe benzer. Mutlaka sonunda bebek doğar. O da milliyetçilik, şövenizm, karşı-devrimdir.

Oportünizm, düşmanın ideolojik saldırısının en yoğun olduğu noktalarda patlak verir. Tüm deneyler bu gerçeği kanıtlıyor. Emperyalizmin ideolojik saldırısının en yoğun olduğu alan da, sosyalist ülkeler ve en başta Sovyetler Birliği'dir. Proletarya enternasyonalizmi ve proletarya diktatörlüğüdür. Öyleyse oportünizm de bu noktalarda kendini dışa vuracaktır. Hele Türkiye'de. Burjuva toplumunda "saygıdeğerlik" elde edebilme, "legaliteyi koruyabilme" için "biraz" taviz verirsın. Hemen gazeteler seni yazar, radyolar seni söyler. Ama burjuvazi bu ufak tavizle doymaz, "bak ne güzel ne güzel, ama yetmez sana inanmamız için biraz daha söyle" der. Söylersın. Yine yetmez. Burjuvazi doymaz. Daha verirsın. Daha ister. Böyle gider.

İşte bazı TİP yöneticilerinin durumu buna örnektir. Türkiye işçi sınıfının "biricik" partisiyiz diye başladılar, işi komünistleri jurnallemeye vardirdılar. Burjuvazinin oportünistlik tarihleri eskidir. Behice Boran, 1968'de, Çekoslovakya'ya emperyalist tuzaktan kurtararak enternasyonalist görevlerini yerine getiren Varşova antlaşması ülkelerini burjuva basınında kanamıştı. Bugün ise, Ocak ayında birinci sayısı çıkan "Yurt ve Dünya" dergisinde, proleter enternasyonalizmi ve proleter diktatörlüğü kavramlarını sürdürdükçe sürdürüyorlar, jevele yip geveliyorlar. "Tarihsel uzlaşmayı" çok "yaratıcı" buluyorlar. Öte yanda "TKP legale çıksa da biz ayrı bir parti olarak çalışacağız" sözleri kulaklara fısıldanıyor.

Maoculuğun gelişimi de bir başka örnek. Nereden nereye geldiler. Emperyalizmin en büyük işbirlikçisi oldular.

Biliyor ki oportünizm denen illetin bir iç mantığı var. Önemli konularda ortaya çıkan küçük küçük filizlerini yok etmedin mi büyüyor, dallanıp budaklanıyor. Ve oportünizm bataklığının dibinde karşı - devrim yatıyor.

İşçi sınıfının birliğini kurabilmek, halkın en geniş devrimci cephesini gerçekleştirebilmek ve devrimde proleter hegemonyasını sağlayabilmek için oportünizmle savaş ertelenemez bir görevdir. Yakınlaşan faşizm tehlikesine karşı halkımızı örgütlemeye, savaşımı, her çeşit oportünizme karşı savaş daha da güncel yapıyor.

"ATILIM"ın Şubat sayısından bir derleme:

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı "ATILIM" gazetesinin Şubat sayısının birinci baskısı şu günlerde gerek yurt içinde gerekse yurt dışındaki okuyucularının eline geçmektedir. ATILIM'ın Şubat sayısında yer alan yorum ve yazıların başlıkları şöyledir: "Başta gelen sorun", "TKP'ye özgürlük", "Seçim hükümeti", "Tehlikeli belirtiler", Engelleri yenecek güç", "Somut durum", "Gün gelir sorular", "Günümüzün bayrağı: Ulsal Cephe", "Silopi ve gerçek", "Oy kullanma hakkı", "Eğitinde faşist yuvalamış", "NATO'nun silah yarışı", "Neden iyi komşuluk", "Yurtta iş istiyoruz." , "Toprak köylünüdür" . Atılımın beşinci ve 6. sayfaları büyük ozan komünist şair Nazım Hikmet'in 75. doğum yıldönümüne hasredilmiştir.

Parti yaşamı köşesinde ise: Mustafa Suphi ve görevlerimiz", Yüksek bir onur başlıklı iki yazı yer alıyor. Militanlar köşesindeki yazıların başlıkları da şöyle: "İlerici sanatçılar", Bir direniş", Simens Rerenverkten bir kadın işçimizin mektubu". ATILIM'ın bu sayısında "Lenin köşesinde: Demokratik santralizm" konusu işlenmiştir.

D.D. "Atılım"ın Şubat sayısındaki baş yazıda, günümüzün başta gelen sorunu şöyle saptamıyor:

"Bu seçim yılında TKP'nin de ortaya attığı şu konu açıklığa kavuşmuştur; Demirel ortaklığının oluşturduğu hükümetle seçimlere gitmemek. Bu hükümetin yerine namuslu, yurtsever, ilerici, demokratik fikirlerle bağlı olanlardan ~~kır~~ kurulu bir hükümeti işbaşına getirmek. TKP, CHP, TİP, TSİP, DİSKE bağlı bütün sendikalar, Türk-iş'e bağlı sendikaların önemli bir kısmı, gençlik, kadın

dernekleri, meslek odaları, bilim çevreleri, köy emekçilerinin oluşturduğu örgütler, yurtsever subaylar, demokratik basın bu iki nokta üzerinde birleşiyorlar. Bütün bu güçlerin birleştikleri noktalardan biri de, seçimlerden sonra daha demokratik ve halkçı bir hükümetin işbaşına getirilmesi.

Gerek bu amaca ulaşmak, gerekse daha demokratik bir seçim yapabilmek için seçimleri örgütleyecek olan demokratik hükümetin görevlerini şöyle sıralayabiliriz: Faşist çeteleri, Ulkü Ocaklarını dağıtmak, Bunların elebaşılarını, Türkeş ve Demirel gibi politikacıları, katilleri yargılamak. Devlet organlarını, faşist, aşırı gericilerden temizlemek. 141x ve 142 gibi faşist maddeleri ve TKP'ye konan yasağı kaldırmak. Seçim yasasında değişiklik yaparak, bugünkü sistem yerine orantılı sistemi ve ulusal bakiyeyi kabul etmek. Seçmen yaşını 18'e indirmek. Yurt dışındaki işçilere

bulundukları yerlerde oy hakkı tammak....

Bütün demokratik güçlerin, bu birleştirici noktaları vurgulayarak aralarında şimdiden forumlar, diyaloglar kurma yoluna girmeleri, bu demokratik amaçlara ulaşmanın kaçınılmaz bir yöntemidir. Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı ortak savaşta elde edilen ortak başarılarından ders alarak, bu dersleri bugünkü koşullara uygulayarak Demirel ortaklığını devirmek ve daha demokratik bir seçim yapmak amacımıza ulaşabiliriz."

D.D. "ATILIM" ın Şubat sayısındaki "TKP'ye özgürlük" başlıklı yazıda, Türkiye, Yunanistan, Portekiz, İspanya gibi, komünist partilerinin faşist yöntemlerle yasaklandığı Avrupa kapitalist ülkelerinde, son iki-üç yıl içinde önemli değişiklikler olduğu belirtildikten sonra özetle şöyle deniyor:

Portekiz, Yunanistan komünist partileri bu ülkelerde faşist yöntemlerin ~~xxxxxxx~~ yıkılmasıyla sonucunda legale çıktı. Bu kardeş partiler Marksizm-leninizm'in temel ilkelerinden ödün vermeden, burjuvaziyle gizli-açık anlaşmalara varmadan, dünya komünist ve işçi hareketinin birliğine saldırmadan, aksine bu birliğin güçlenmesi için savaşımalarını sürdürerek legale çıktılar. Diktatör Frankonun ölümünden sonra burjuva parlamentarizmine doğru bir gelişme gösteren İspanya'da, İspanyol Komünist Partisi'nin bazı yöneticileri oportünist ve ödünçü bir yolu seçtiler, legale çıkmak için. İspanyada bugün parti yarı legaldir.

Kapitalist Avrupa ülkelerinde tam gizlilik koşullarında savaşmak zorunda kalan tek ~~parti~~ komünist partisi, Türkiye Komünist Partisidir. TKP, kendi koşullarımızda göre yürüttüğü savaşım sonucunda legale çıkacaktır. Marksizm-Leninizm'in temel ilkelerine yüz çevirmeden bu işi başaracaktır.

Birlik süreci

Sendikal hareket tüm emekçi yığınların ekonomik, sosyal ve politik çıkarları temelinde birleşiyor. İşçi direnişlerinde, grevlerde, sendika genel kurullarında, yığinsal gösterilerde, kısacası işçi hareketinin her alanında öne sürülen istekler bunu açıkça gösteriyor. Bu birleşme süreci hızlanıyor. Bu sürecin başlamasının ve hızlanmasının en başta gelen etkeni partimizdir; partimizin gelişip güçlenmesi, saflarında işçi sınıfının en bilinçli kesimlerini birleştirmesidir.

Ülkemizde işçi hareketiyle komünist hareketin bağları partimizin, TKP'nin kuruluşuna dayanır. Bu bağlar, burjuvazinin terörüne, yasaklarına, likidatörlerin bölücülüğüne, oportünist ögelerin TKP'yi yığınlardan uzak tutma girişimlerine karşın bugüne dek süregelmiştir. Bugün, partimiz gerçek anlamıyla işçi hareketini komünist hareketle bağlayan yığinsal politik öncü örgüt olma yolundadır. Hiç kuşkusuz, bugün işçi sınıfının birliği yolunda birçok engel vardır. Ancak, TKP, Lenin'in "işçi sınıfı birlik olmadıkça savaşında başarılı olamaz" sözlerinden yola çıkarak işçi sınıfının birliği önündeki engelleri yıkmaya, devrimin ^{nun bu} ~~utkusunu~~ ^{koşullarını} yaratmaya kararlıdır.

İşçi sınıfının birliğinin bir yanı olan sendikal birliğin, somut olarak tek konfederasyonun bugün için koşulları hazırlanmış değildir. Bununla beraber sendikal birliğin önemini ve bu birliğin demokratik sınıf sendikacılığı temelinde oluşturulmasının önemini geniş işçi yığınları gün geçtikçe daha iyi kavramaktadır.

Sendikal harekette ulusal çapta atılacak önemli adımlardan birisi tüm sendikalar arasında eylem birliğidir. İşbirlikçi sermayenin işçi ücretlerini dondurma girişimlerine, enflasyona, hükümetin grevleri ertelemesine karşı birlik zorunludur. Grevleri ekonomiye zarar veriyormuş gibi göstermeye çalışarak diğer emekçi yığınlarla işçileri karşı karşıya getirme çabaları, eylem birliği ile geriletilir. Faşist saldırılara karşı ve tüm emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin, ekonomik ve sosyal çıkarlarının korunup genişletilmesi için eylem

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

lamaktadır.

birliğı sağlanmalıdır. Bunun ne denli bir zorunluk olduğunu Nartın, in ve Kazan'ın konuşmaları, fabrika ve tşyerlerinde tşstist komando gurup- larının tittikçe artan terörü, tşstistlerin sözde sendikeler kurma gaba- ları göstermektedir. Böyle bir eylem birliğinin başarıya ulaşacağını ise, tek tek tşyerlerinde sağlanan eylem birliğinin başarıları kanıt- lamaktadır.